

२०७३ फाल्गुन १० मंगलबार २१-०२-२०१७ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- समझदार बनेर आफ्नो दिनचर्या हेर- कुनै कर्मेन्द्रियले धोका त दिदैन? सारा दिनमा कुनै भूल
भयो भने आफूले आफैलाई सजाय देऊ।”

प्रश्न:- बाबासँग सच्चा व्यापार गर्ने वा उच्च पद पाउने आधार के हो?

उत्तर:- बाबासँग सच्चा व्यापार गर्नु छ भने बाबाको हर डायरेक्सनमा चल। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! उच्च पद पाउनको लागि भित्र जति पनि खराब बानी छन्, तिनलाई निकालि देऊ। कुदृष्टि, क्रोध आदिबाट धेरै नोक्सान हुन्छ, त्यसैले कर्म, अकर्म, विकर्मको गहन गति जुन बाबाले सम्झाउनु भएको छ, त्यसलाई बुद्धिमा राख।

ओम् शान्ति। प्यारा बच्चाहरू! आत्म-अभिमानि भएर बसेका छौ? हरेक कुरा आफूले आफैसँग सोध्नु पर्छ। बाबाले युक्ति बताउनु हुन्छ- आफूले आफैसँग सोध- म आत्म-अभिमानि भएर बसेको छु? बाबालाई याद गरिरहेको छु? तिम्रो यो सेना हो। त्यस सेनामा केवल जवान हुन्छन्। तिम्रो यस सेनामा बूढा, जवान, बच्चा आदि सबै छन्। ८०-९० वर्षका वृद्ध पनि छन्। यो सेना हो- माया माथि जित प्राप्त गर्नको लागि। हर एकले माया माथि जित प्राप्त गरेर बाबासँग बेहदको वर्सा लिनु छ। माया धेरै शक्तिशाली छ, धेरै प्रबल छ। धेरै तुफान ल्याउँछ। हरेक कर्मेन्द्रियले धोका दिन्छन्। सबैभन्दा बढी धोका दिने कुनचाहिँ कर्मेन्द्रिय हो? आँखाले सबै भन्दा बढी धोका दिन्छ। बच्चाहरूलाई सम्झाइन्छ- स्त्री पुरुष भए पनि बुद्धिद्वारा सम्झ हामी बी.के. हौं। नत्र आँखाले धेरै धोका दिन्छ। यो पनि चार्टमा लेख्नुपर्छ- सारा दिनमा मलाई कुनचाहिँ कर्मेन्द्रियले धोका दियो? आँखा नम्बरवन धोका दिनेवाला हो। आँखाले नोक्सान धेरै गर्छ। सूरदासको उदाहरण छ, उनले देखे मलाई आँखाले धोका दिन्छ, त्यसैले आँखा निकालि दिए। गर्न त बच्चाहरूले सेवा धेरै राम्रो गर्छन्, तर माया पनि कम छैन। आँखाले धेरै धोका दिन्छ र एकदम पद भ्रष्ट गरिदिन्छ। होशियार बच्चाहरू जो छन्, उनले सारा दिन नोट गर्छन्। मैले कुनै भूल त गरिनँ? भक्तिमार्गमा पनि आफूलाई थप्पड मार्छन्, ताकि याद रहोस् फेरि यो काम कहिल्यै गर्दिनँ। त्यस्तै यसमा पनि जाँच गर। यदि आँखाले कहीं धोका दियो भने आफूलाई सजाय देऊ। किनारा गरेर अघि बढ्नु पर्छ। उभिएर हेर्नु हुँदैन। सन्यासीहरूले प्रायः आँखा बन्द गरेर बस्छन्। स्त्रीलाई नै हेर्दैनन्। वहाँ पुरुषहरूलाई अगाडि, स्त्रीहरूलाई पछाडि बसाउँछन्। यहाँ पनि तिमी बच्चाहरूले मेहनत गर्नुपर्छ। विश्वको राज्य पाउनु कुनै सानीआमाको घर होइन।

अहिले तिमी बच्चाहरू छौ संगमयुगमा। बाबा भन्नुहुन्छ- संगमको साथ-साथै पुरुषोत्तम अक्षर अवश्य लेख, जुन कसैलाई पनि सम्झाउन सहज होस्। पुरुषोत्तम संगमयुग, यसमा तिमी मनुष्यबाट देवता बन्छौ। गायन छ नि- मनुष्यबाट देवता बनाउनु भयो... कुनचाहिँ मनुष्य? कलियुगी। देवताहरू त रहन्छन् सत्ययुगमा। त्यसैले कलियुगी मनुष्यहरूलाई देवता, नर्कवासीहरूलाई स्वर्गवासी बनाउनको लागि नै बाबा आउनु हुन्छ। यो पनि अहिले तिमीले बुझेका छौ। मनुष्य त घोर अन्धकारमा परेका छन्। धेरै छन्, जसले कहिल्यै स्वर्गलाई देख्न पनि पाउँदैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ- तिम्रो यो धर्म सुख दिनेवाला हो। हुन त गायन पनि गर्छन्- हेभनली गड फादर तर उहाँले स्वर्गको स्थापना गर्नुभयो, यो जानेका छैनन्। अरू

२०७३ फाल्गुन १० मंगलबार २१-०२-२०१७ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन धर्मकाले पनि भन्छन्— हेभनली गड फादर। तर उनीहरूलाई यो थाहा छैन— स्वर्गमा हाम्रो पार्ट छैन। क्रिश्चियनहरूले स्वयं भन्छन् स्वर्ग थियो। यी देवी देवताहरूलाई गड गडेज पनि भनिन्छ। तर यो जान्दैनन्— अवश्य भगवान्ले उनीहरूलाई भगवान्-भगवती बनाउनु भयो। तिमीलाई बाबाले अब यस्तो बनाइरहनु भएको छ। त्यसैले तिमीले मेहनत पनि गर्नुपर्छ। आफैंसँग सधैं सोध— मलाई कुनचाहिँ कर्मेन्द्रियले धोका दिन्छ? जिम्नो पनि कम छैन। राम्रो चीज देख्यो भने दिल हुन्छ— यो खाउँ... पहिले तिमी बच्चाहरूको कचहरी हुन्थ्यो। भूल बताउँथ्यौ। शिवबाबाको यज्ञबाट कुनै चीज चोरी गर्नु धेरै खराब हो। तर मायाले नाकमा धेरैलाई समातेको छ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! खराब बानी जुन छ, त्यो निकाल्नुपर्छ। नत्र उच्च पद पाउन सक्दैनौ। स्वर्गमा त जान्छौ तर कहाँ राजा, कहाँ प्रजा... प्रजामा पनि गरिब धनवान हुन्छन्। त्यसैले कर्मेन्द्रियहरूको धेरै सम्हाल राख्नुपर्छ। खाता राख्नुपर्छ। यो पनि व्यापार हो नि। बिरलै कसैले यो व्यापार गर्छन्।

बाबा सम्झाउनु हुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! यदि मसँग व्यापार गर्नु छ, उच्च पद पाउनु छ भने डायरेक्शनमा चल। मायाले तिमीलाई भुलाउँछ अवश्य। यदि बाबाको मतमा चलेनौ भने अन्तिममा सबै साक्षात्कार हुनेछ। फेरि तिमी धेरै पछुताउनेछौ। अहिले त सबैले भन्छौ— म नरबाट नारायण बन्नेछु। तर आफूले आफैंसँग सोध्दै गर— बाबाको डायरेक्शनलाई व्यवहारमा ल्यायौ भने धेरै उन्नति हुन्छ। सारा दिनको हिसाब राख। आँखाले कहीं धोका त दिएन? लक्ष्य धेरै उच्च छ, त्यसैले ८ रत्न नै पास विद् अनर निस्कन्छन्। हुन त ९ रत्न पनि हुन्छन्, त्यसमा नम्बरवन त हुनुहुन्छ बाबा। बाँकी ८ रत्न, जब कुनै ग्रहचारी बस्यो भने ८ रत्नको औंठी लगाउँछन्। त्यसैले पास विद् अनर ८ नै निस्कन्छन्। बाँकीलाई केही न केही दाग लाग्छ, यसमा धेरै मेहनत छ। रावणराज्य हो नि। सत्ययुगमा यो कुरा नै हुँदैन किनकि रावण राज्य हुँदैन। उच्च पद दिनको लागि भगवान्ले तिमीलाई पढाउनुहुन्छ। विचार गर। गुरु पनि गर्छन् नि। यहाँ त सतगुरु हुनुहुन्छ। उनीहरूले त सर्वव्यापी भनेर बाबासँग बिमुख गरिदिएका छन्, तिमीले सम्झाउन सक्छौ— बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर। म पतित-पावन हुँ। फेरि तिमीले भन्दछौ— ढुङ्गा-माटोमा हुनुहुन्छ। अब बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीहरू सबै आसुरी मतमा मेरो ग्लानि, अपकार गर्दै आयौ। अब मैले सबैमाथि उपकार गर्नु छ। तिमी बच्चाहरूमा कुदृष्टि, क्रोध आदि केही हुनु हुँदैन। आफ्नै नोकसान गर्छौ। कुदृष्टि जान्छ भने त्यसको पनि भाइब्रेशन आउँछ। अरूलाई पनि आकर्षण हुन्छ। बाबाले घरी-घरी बच्चाहरूलाई ध्यान खिचाउनु हुन्छ। बच्चाहरूले आफूलाई हेर— कुनै पनि कर्मेन्द्रियको वश भएर विकर्म त बनाइने! यो हो विक्रम संवत्, पहिले थियो विकर्माजीत संवत्। फेरि जब विकर्म गर्न सुरु गर्छन् अनि विक्रम संवत् हुन्छ। अहिले बाबाले बच्चाहरूलाई कर्म-अकर्म-विकर्मको गति पनि सम्झाउनु हुन्छ। कर्म त गर्नु नै पर्छ। सत्ययुगमा तिमी कर्म अकर्म बन्छ। यो सबै कुरा तिमीले अहिले बुझेका छौ। अरू त बिल्कुल घोर अन्धकारमा छन्। तिमीलाई अहिले ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिल्छ। त्रिनेत्री, त्रिकालदर्शी बनाउने वाला एकै बाबा हुनुहुन्छ। यस ड्रामाको रहस्यलाई कसैले बिल्कुलै जानेको छैन। तिमीलाई मूलवतन, सूक्ष्मवतन, स्थूलवतन सबै थाहा छ। आधा समय पछि फेरि अरू धर्म आउँछन्, जुन वृद्धि हुन्छ। उनलाई गुरु भनिँदैन।

२०७३ फाल्गुन १० मंगलबार २१-०२-२०१७ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

गुरु त एक सिवाय अरू कुनै छँदै छैन अर्थात् सद्गति गर्नेवाला एकै हुनुहुन्छ। अब सबैको सद्गति हुनु छ। उनलाई धर्म स्थापक भनिन्छ, नकि गुरु। उनीहरूलाई याद गरेर कुनै सद्गति हुँदैन। विकर्म विनाश हुँदैन, त्यसलाई पनि भक्ति भनिन्छ। ज्ञानको लाइनमा केवल तिमी नै छौ। यो हो पाण्डव सेना। तिमीहरू सबै पण्डा हो, शान्तिधाम र सुखधाममा लैजाने वाला। तिमी बुद्धिमा छ हामी गाड्ड हौं। बाबा पनि मुक्तिदाता र गाड्ड हुनुहुन्छ। हर एकलाई मुक्त गर्नुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भने विकर्म विनाश हुन्छ। फेरि यदि कुनै विकर्म गर्नु भने १०० गुणा दण्ड हुन्छ। त्यसैले जहाँसम्म हुन सक्छ विकर्म नगर, जसले गर्दा नाम बदनाम होस्। विकर्म गर्नाले फेरि वृद्धि हुन्छ, त्यसैले अब धेरै सावधानी राख्नुपर्छ। भाइ-बहिनीको दृष्टि धेरै पक्का हुनुपर्छ। हामी ब्रह्माका सन्तान शिवका नाति हौं। शिवबाबासँग हामीले प्रतिज्ञा गरेका छौं, फेरि पनि मायाले धेरै धोका दिन्छ। भन्न धेरै सहज छ— हामी लक्ष्मी-नारायण बन्छौं। तर डायरेक्शनमा पनि चल्नुपर्छ। स्त्री पुरुष सारा दिन यो ज्ञानको कुरा आपसमा गरिरहून्। दुवैले भन्छन्— हामी बाबासँग पूरा वर्सा लिनेछौं। टीचरसँग पूरा पढ्नेछौं। अरे यस्तो टीचर फेरि कहिले मिल्छ र? यो केवल तिमीलाई नै थाहा छ, देवताहरूले पनि बाबालाई जान्दैनन् भने अरू धर्मवाला कसरी जानून्! अहिले तिमीलाई बाबाले सारा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान सुनाइ रहनु भएको छ। यो ज्ञान फेरि प्रायः लोप हुनेछ। म नै प्रायः लोप हुन्छ भने फेरि यो ज्ञान कहाँबाट मिल्ने? बाबाले बच्चाहरूलाई युक्ति बताउनुहुन्छ। सदैव याद राख— हामीलाई शिवबाबाले सुनाउनु हुन्छ। यिनले पनि जान्दछन्— म पनि शिवबाबासँग वर्सा लिइरहेको छु। यी पनि विद्यार्थी जीवनमा छन्। तिमी पनि मनुष्यबाट देवता बन्नको लागि पढिरहेका छौ। देवताहरू हुन्छन्— सत्ययुगमा। कलियुगमा मनुष्य छन्। त्यसमा पनि अनेक धर्म छन्। यो धेरै बुझ्नु पर्ने कुरा हो। यहाँ आउन त धेरै आउँछन् फेरि पनि तकदिरमा छैन भने भन्छन्— मलाई संशय आउँछ, शिवबाबा यिनमा कसरी आएर पढाउनुहुन्छ। म बुझ्दैनं। अरे यदि शिवबाबा नआउने भए शिवबाबालाई याद कसरी गछौं, जसबाट तिमी विकर्म विनाश हुन्छ? उहाँको याद बिना त विकर्म विनाश हुन सक्दैन। सजाय धेरै खानु पर्नेछ। बाँकी पाई पैसाको पद मिल्छ। यो राजधानी बनिरहेको छ। राजाहरूको अगाडि दास-दासी पनि हुन्छन् नि। बाबासँग सोध— अहिले मेरो शरीर छुट्यो भने म गएर के बनूँला? त्यसपछि बाबाले सबैथोक सुनाइ दिनुहुन्छ। नम्बरवार त छन् नि। यो पढाइ धेरै बेजोडको छ, यसमा कमाई धेरै छ। मनुष्य कमाईको लागि कति हैरान रहन्छन्। रात दिन बुद्धि त्यसैमा लागि रहन्छ। जागिरहन्छन्। तिमी पासमा पनि धेरै व्यापारीहरू आउँछन्। भन्छन् के गर्ने फुर्सत छैन। अरे विश्वको बादशाही मिल्छ, केवल शिवबाबालाई याद गर्नु छ। आफ्नो ईष्ट देवलाई पनि याद त गछौं नि। कुनै देवतालाई याद गर्नाले विकर्म विनाश हुँदैन। त्यसैले बाबा पटक-पटक सम्झाइ रहनुहुन्छ ताकि कसैले यस्तो नभनोस्— हामीलाई कसैले सम्झाएन। तिमी बच्चाहरूले हर एकलाई सन्देश दिनु छ। हवाई जहाजबाट पर्चा खसाल्नु पनि धेरै राम्रो हुन्छ। कोही यस्तो नरहोस्, जसले भनोस्— हामीले थाहा नै पाएनौं! बाबा आउनु भएको छ, त्यसैले यो सबै गर्नु पर्छ।

ब्रह्मा हुन्— शिवको पहिलो बच्चा। प्रजापिता ब्रह्मा, उनी पनि बाबा ठहरिए नि। ब्रह्माद्वारा शिवबाबाले स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म यी द्वारा आदि सनातन धर्मको स्थापना गरिरहेको छु।

२०७३ फाल्गुन १० मंगलबार २१-०२-२०१७ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन होवनहार विनाश पछि विश्वमा सुख, शान्ति, पवित्रता हुन्छ। कल्प-कल्प यस्तो स्वर्गको स्थापना हुन्छ। सदैव बाबा, बाबा भनिराख। बाबा बोल्दा आँखामा प्रेमको आँसु आओस्। बाबा हजुरसँग कहिले मिल्न पाउँछु! तर जो सम्मुख बसेका छन्, उनले मान्दैनन्। तर नदेख्नेहरू तड्पिन्छन्। आश्चर्य छ। लेख्छन्- बन्धनबाट छुटाउनुहोस्। कुनै-कुनै त बाबाको बनेर फेरि मायाको बन्न पुग्छन्। फेरि अन्तिममा याद आउनेछ। मर्ने बेलामा सबैलाई भन्छन्- राम-राम भन्नुहोस्, फेरि अन्त्यमा आकर्षण हुन्छ। सम्झन्छन्- बाबाको यादद्वारा मैले विकर्म त विनाश गरूँ। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! आफ्नो कल्याण गर। बाबाको श्रीमतमा चल। सबैलाई सन्देश दिँदै गर। हवाई जहाजबाट कुनै-कुनैलाई पर्चा मिल्यो। उनीहरू जागे (हिस्ट्री सुनाऊ)। सारा विश्वमा सुख-शान्ति त स्थापना हुनु नै छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) भाइ बहिनी वा भाइ-भाइको दृष्टि पक्का गर्नु छ, धेरै खबरदार रहनु छ। यस्तो कुनै कर्म नहोस् जसले गर्दा बाबाको नाम बदनाम होस्।
- २) बाबामा कहिल्यै पनि संशय ल्याउनु हुँदैन। प्रेमले बाबालाई याद गर्नुपर्छ। रात दिन पढाइमा ध्यान दिएर कमाई जम्मा गर्नु छ।

वरदानः- संगमयुगको हर घडीलाई उत्सवको रूपमा मनाउने, सदा उमंग-उत्साह सम्पन्न भव

कुनै पनि उत्सव, उमंग उत्साहको लागि मनाइन्छ। तिमी ब्राह्मण बच्चाहरूको जीवन नै उत्साह भरी जीवन हो। जस्तै यस शरीरमा श्वांस छ भने जीवन छ। यसैगरी ब्राह्मण जीवनको श्वांस नै उमंग-उत्साह हो। त्यसैले संगमयुगको हर घडी उत्सव हो। तर श्वांसको गति सदा एकरस, नर्मल हुनुपर्छ। यदि श्वांसको गति धेरै तेज भयो या स्लो भयो भने यथार्थ जीवन भनिँदैन। त्यसैले चेक गर- ब्राह्मण जीवनको उमंग-उत्साहको गति नर्मल अर्थात् एकरस होस्!

स्लोगनः- सर्व शक्तिको खजानाबाट सम्पन्न रहनु- यही ब्राह्मण स्वरूपको विशेषता हो।